



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Hæreticorum pœnæ

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

hære, & cadit sub eius iurisdictione: nec requiritur iudicium forense, sed satis est quod ipse hæreticus sciat, se hæresim protulisse. Est autem manifestum dixerim cum hæresi mentali, quæ est per se occulta. Et alioquin nulla irregularitas vel censura incurreretur, nisi in delictis denunciabilibus. Azor. tom. 1. lib. 2. c. 8. nu. 6. & alij. *particul. 6. tractat. 6. ref. 51.*

8 Hæc de natura hæresis. Tribunal ad quod spectat hoc delictum, est Tribunal S. Inquisitionis, ut dicemus V. *Inquisitorum iurisdictione in qua delicta.* Poenæ hæreticis infligendas mox referemus. Præsertim illos puniendi inueniens V. *Inquisitorum praxis.* Quis possit hæreticū absoluerè, vide V. *Absoluerè ab hæresi.*

HÆRETICORVM POENÆ.

Hæreticus est ipso iure excommunicatus.

1 Hæreticorum poenæ hæ sunt. Prima, sententia excommunicationis maioris c. ad abolendam, c. excommunicamus 1. & r. tit. in Decret. & in. 6. & can. 1. Bullæ Cœna, p. 4. t. 7. ref. 1. § Quæro tertio.

Privatus omni dignitate, officio, & beneficio, & inhabilitas ad ipsa, ex c. didicimus, c. pu. & benef. dist. 24. quæst. 1. c. præter. 32. dist. c. quoc. & ad iure, dist. 6. c. ad abolendam, c. excommunicamus 1. de hæret. c. ut commissi, eod. tit. in 6. part. 4. tr. 8. ref. 1. * Item irregularitas ex cit. c. ad abolendam, & c. saluberrimū. 1. § 1. de qua Vide V. *Irregularitas n. 25.*

Et irregularis. Et priuatus iure cohabitandi cum coniuge.

2 Secunda, privatio omnis Ecclesiastica dignitatis, officij, & beneficij, & inhabilitas ad ipsa, ex c. didicimus, c. pu. & benef. dist. 24. quæst. 1. c. præter. 32. dist. c. quoc. & ad iure, dist. 6. c. ad abolendam, c. excommunicamus 1. de hæret. c. ut commissi, eod. tit. in 6. part. 4. tr. 8. ref. 1. * Item irregularitas ex cit. c. ad abolendam, & c. saluberrimū. 1. § 1. de qua Vide V. *Irregularitas n. 25.*

Tertia, diuortium, nam qui publicè damnatus fuit tanquam hæreticus formalis, si deinde reconciliatus, remanet priuatus iure cohabitandi cum coniuge, & debitum petendi, Vide Verbo. *Incedi Religion. numer. 6. part. 6. tract. 7. resolut. 25.*

Privatur statim bonis. An maioratus?

3 Quarta, publicatio bonorum, quibus priuantur hæretici à die commissi criminis, l. Manic. l. cog. C. de hæ. & alibi, p. 4. t. 7. r. 1. § Tertia Circa hanc poenam dubium est primò, an hæretici priuentur bonis maioratus? Et dicendum cum Sanctar. de hæ. c. 18. dub. 2. num. 8. & aliis

contra Azor. tom. 1. lib. 8. c. 12. quæst. 13. quòd non quando maioratus institutus est non solum ex propriis bonis, sed etiam ex bonis à Rege donatis, nisi in facultate regia institutionis caueatur, quod traleat in Fiscum. Sed quid si institutor ipse maioratus sit hæreticus. Còsule Sanchez. lib. 2. c. 18. p. 4. t. 8. ref. 60.

4 Secundò dubium est, an hæreticus priuetur bonis fidei commissio subiectis, vel alienari prohibitis? Et dicendum etiam quòd non, si alienatio à testatore prohibita sit in fauorem alterius à delinquente, & quando alienatio perpetua est, & non pro vita tantummodo delinquentis, nisi testator etiam, pro vita delinquentis alienationem prohibuerit. In quo etiam casu hæreticus potest fidei commissum retinere, quousque per sententiam declaretur. Ita Valqu. in 2. d. 169. c. 4. Vide utrumque Molina. Theologum de iust. tom. 3. disp. 657. num. 3. Iurisconsultum de primog. lib. 4. c. ult. num. 31. Sayrus tenet, quòd durante vita possessoris commo ditates fructuum pertineant ad Fiscum, etiam quando est expressa prohibitio alienandi. Sed dicendum cum Menochio, vol. 1. consil. 9. n. 6. quòd quando testator utitur verbis significantibus, ut eo ipso delinquens amittat bona cum suis commoditatibus, tunc fructus pertinent ad hæredes vocatos, non ad Fiscum, par. 4. tract. 8. ref. 60. § Dico secundò.

5 Tertiò dubium est, an filius hæreticus priuetur bonis castrensibus. Affirmant Simanca tit. 9. num. 13. quia super talibus bonis habet liberam potestatem, Sed æquè probabilis est negatiua sententia Sanctarelli de hæ. c. 18. dub. 1. num. 1. qui respondet ad argumentum contrarium, & concludit, peculium Castrensè tribuendum patri. Quòd à fortiiori procedit in bonis profectitijs, quæ sunt bona patris, tam quoad proprietatem, quàm quoad vsum fructum, ut patet ex l. si plures §. & in arrògato. ff. de vulg. & pupill. Ita Conarr. lib. 2. c. 7. num. 7. Circa bona aduentitia Simanca tit. 9. num. 18. vult publicandum etiam vsum fructum, quia vsum fructum in bonis aduentitijs filio-

Fideicommissis.

Castrensibus?

Profectitijs

Aduerſitiis rum pertinet ad patrem ratione potestatis in ipſos, ſi excuſa, ſ. Papiſanus, ff. de minoribus, ſed filius hæreticus non eſt amplius ſub poteſtate patris. At Sanctæſellus ubi ſup. num. 3. & alij volunt vſumfructum reſeruantum eſſe patri, quia iuri patris acquiſitio factum filij præiudicare non poteſt. Notat tamen vſumfructum ex bonis aduerſitiis poſt hæreſim acquiſitis pertinere ad Fiſcū: quia non ſunt acquiſita ſub poteſtate patris *part. 4. tractat. 8. reſolutio. 61.*

Paraphernalibus vxoris 6 Quartum dubium: An bona paraphernalia vxoris ſcienter cum hæretico contrahentis ſint publicanda? (Nam dotem certum eſt conſiſcari, c. decreuit. de har. in 6.) Et Caſtrus affirmat, tom. 1. tra. 4. diſp. 169. ca. 1. num. 13. Sed quia in cap. decreuit, ſit mentio ſolius dotis, placet negatiua ſententia Sanctæſ. de hæret. c. 19. Auth. 3. num. 4. pœna enim reſtringi debent, vnde nec bona viri cum hæretica contrahentis conſiſcari debent, quia ius citatum loquitur tantum de feminis, Zecchius, tom. 1. tit. de fide, cap. 11. nu. 16, *part. 4. tr. 8. reſ. 62.*

Etiā hæreſim comiſſam aliena tiſ? 7 Conſiſcantur quoque bona ab hæreticis alienata poſt diem commiſſi criminis; quia ex tunc illorum deſit eſſe dominus, niſi alienauerit pro rebus neceſſariis, vt aduertit Quemadaqq. fiſc. quaſtio. 7. numer. 6. *part. 4. tractat. 8. reſolut. 92.*

Bona autē hæretici applicantur Fiſco. 8 Poterūt bona hæreticorum antiquitus eorum filiis tradebantur, l. Manichaeos, l. cognouim. C. de har. Auth. idem eſt, eod. c. Iuda, l. quaſt. 4. Sed iure nouo applicantur Fiſco. Auth. Gazares. l. vult. C. de bonis præſer. c. vrgentis. C. c. ſecundum leges, de har. in 6. *part. 4. tract. 7. reſol. 1. §. Terria*

Regio in Hiſpania. Et (quidquid ſit de conſuetudinibus aliorum Regnorum) in Hiſpaniarum applicantur Fiſco Inquiſitorum, ſed Regio, quia Rex noſter Inquiſitoribus omnia neceſſaria ſubminiſtrat. Idque etiam in Clericis, quorum bona ex iure canonico deferenda ſunt Fiſco Eccleſiæ, vt probat Couarr. *lib. 2. c. 9. num. 12.* Reſert, & approbat hanc conſuetudinē Torreblanca de mag. *lib. 3. cap. 11. num. 41. part. 4. tract. 8. reſ. 43.* An verō ſubita-

hi debeant dotes, & alimenta filiorum, dicemus *num. 32.*

9 Item, ſi hæreticus poſt commiſſum crimen bona per contractum oneroſum alienauerit, Fiſcus in reuocacione non tenetur reſtituere pretiū, etiam ſi talia bona per mille manus tranſerint; quia emptio rei alienæ, etiam bona fide facta, non poteſt præiudicare vero domino, vel habenti hypothecam ad illam rem. Ita Scaccia de iud. *lib. 1. cap. 98. num. 13.* Aduerte tamen cum Garcia de melior cap. 6. num. 20. quod ſi quis bona fide fundum ab hæretico, emiſſer, danda ei forent omnia melioramenta ex *l. in fundum, ff. de rei vendic. & l. diuortio, §. impendia, ff. de ſol. matrim. ſi verō ſciebat hæreticum, ſolum ei danda melioramenta neceſſaria (de quibus Ruitus *lib. 1. conſ. 157. num. 21.*) ait Bartolus *in l. in fundo, num. 21.* Aduertit etiam Rojas *ſing. 18. n. 3.* quod ſi pretium, vel aliquid loco pretij inter bona hæreticorum inueniatur, vel in eius vtilitatem conueſtum ſit, emptori reſtituetur, ſum eſt *part. 4. tractat. 8. reſol. 92.**

Qui, reuocans bona alienata, nõ tenetur ad pretiū.

10 Sed, an Fiſcus tenetur hæretici Nec hæretici creditoribus ſatiſfacere? Reſpondeo, ſi ei creditori debita contracta ſint ante hæreſim *part. 4. tit. de debitiſ. contra. & patet ex l. non poſſunt, ff. de iure fiſc.* At, ſi poſt hæreſim in tali caſu non omnia, ſed aliqua hæretici bona conſiſcantur, ſatiſfactio fieri debet pro rata illius partis *l. ſin. C. de debitiſ. cum. Nec ſi fiſcus non faciat inuenta-rium, tenetur ſatiſfacere ultra valorem bonorum conſiſcatorum* Ita Clarus *lib. 5. quaſt. 77. num. 30.* Si verō debita contracta ſint poſt hæreſim, Fiſcus ad nihil tenebitur. Ipſi verō incumbit probare, debita poſt commiſſam hæreſim contracta eſſe. Et ſtatim, ac obligatio hæretici erga creditores tranſit in Fiſcum, hæreticus illam omnino exiit, nec ſi ad pinguiorem fortunam perueniat, iterum induit. Ita Vaſquez *in 1. 2. diſp. 169. cap. 1. num. 10. part. 4. tract. 8. reſolut. 59.* An hæretico poenitenti bona remittantur, dicemus *infra.*

11 In ordine ad conſiſcationem bonorum faciendā eſt ſequeſtratio in *l. tionis cor-* mine

pus. & for- ma. mine processus. Quam statuit instru-
ctio Toletana ann. 1561. num. 6. faciendâ
esse in casu hæresis formalis tantum, in
quò nimirum unico casu confiscantur
bona. Et illorum bonorum, quæ inveni-
untur peccatis hæreticis tantum.
Formam sequestrationis hæc ponit
Rojas de har. part. 2. num. 46. quòd scilicet
litatim, ac quis comprehenditur ei-
us bona, ne furtiuntur, vel abscondan-
tur, penes personam idoneam coram
Tabellione, & executori ponantur, quæ
persona illorum curam habeat: quæ ve-
rò seruari non possunt per custodem In-
quisitorum mandato veniuntur. An
sequestratio faciendâ sit contra hære-
ticum absentem, aut defunctum, dicemus
infra num. 23. & 25. p. 4. tr. 8. ref. 85. Hæc
pro quarta hæreticorum poenâ.

Rursum hæ- reticus sit perpetuo in famis. Quinta poenâ hæreticorû est per-
petua infamia, ex Auth. Gazacos. C. de har.
cap. in famis 36. quasi. 7. cap. infamis. de
regul. iur. cap. excommunicamus 1. de hæret.
Et in habili- tas ad om- nem digni- tatem, & actionem
cap. 2. §. hæretici, eodem tit. in sexto.
Huic poenæ adnexa est inhabilitas ad
omnē honorem, dignitatem, officiū, &
actionem civilem, quæ infamis pro-
hibita sunt in cap. infamis, de reg. iur. in
6. & in l. 1. C. de dignit. & nominatim hæ-
reticis in l. quoniam C. de har. l. si pupilli §.
videamus de negot. gest. c. excommunicamus
1. de hæret. & alibi. poenâ infamiae exten-
ditur ad filios, & nepotes hæreticorum
vsque ad secundam generationem, ex l.
quisquis. C. ad leg. Iuliam majest. & aliis.
Vide Couarruiam, var. lib. 2. c. 8 & nos
infra num. 27. part. 4. tract. 7. ref. 1. §.
Quarta.

Et tandem traditur Curia se- culari mor- te. Ultima tandem poenâ est traditio
Curia secularis, seu supplicium mortis,
ex iure civili, l. Manicheos, l. Quicumque,
C. de har. & ex Can. c. ad abolendam, c.
repleti edus sicut ait c. excommunicamus 1. de har. & ali-
bi par. 4. tract. 7. ref. 1. §. Et vsq. Hac au-
tem poenâ plectuntur solùm impæni-
tentes & incorrigibiles, Nam verè pæ-
nitentes, id est qui delictum confitentur,
& dolent, reconciliantur, præmissa ab-
iuratione de formali, & poenas subeunt
secundum gradum poenitentiae. Vnde ait
Rojas de har. par. 2. tract. 7. ref. 24. quòd,
Summa Diana.

qui confitetur in limine iudicij ante ac-
cusationem, condemnandus est ad car-
cerem temporalem cum habitu poeniten-
tiali ad breue tempus: qui post accusa-
tioe, maiori: qui verò confitetur post te-
stium publicationem, damnandus est ad
perpetuum carcerem; quia præsumitur
confessus metu probationû. In omnibus
autē casibus supradictis bona publicari.
part. 4. tract. 7. ref. 24. nisi quando hæreti-
cus, nullo probationis metu ductus, ad
tribunal accedens, suos confiteretur et-
rôres. Aliâs, ait Simanca tit. 47. n. 15. In-
quisitores non posse illa poenitentibus in-
damnum Fisci remittere, qui in illâ ius
acquisiuit. Aliter tamen in Italia ex ve-
tustissima consuetudine practicari. part.
4. tr. 8. ref. 44. Certè, si Inquisitores o-
mittant damnare hæreticum, non pro-
pterea tenentur restituere Fisco valore
bonorum iuxta dicenda V. Poenâ num. 2.
Ita Moura defensal. sect. 3. cit. 1. nu. 35. part.
4. tract. 8. resolut. 108.

14 Poenâ autem perpetui carceris reo
poenitenti statuitur in c. excommunica-
mus 2. de har. & in instruct. Tolet. an. 1562
cap. 41. Sed Inquisitores ex iusta causa
possunt illam mitigare. Sicut in Inqui-
sit. Romana commutata fuit in poenam
triremii triennale; quod etiam in
Hispanica testatur seruari Rojas ubi sub
n. 203. Possuntque commutare in carce-
rem ad tempus, vel aliâ extraordinariam
poenam cap. vt commissi de har. in 6. & In-
struct. Hisp. an. 1484. §. 11. quare cû no-
bilibus, qui nec possunt, nec debent ad
triremes damnari, commutabunt in exi-
lium, deportationem, detractionem in mo-
nasterium, vel aliam temporaneâ poenâ,
pensata eorum qualitate, delicti atroci-
tate, &c. Vide Decianû lib. 5. c. 34. nu. 45.
Quæ omnia locum habent ante senten-
tiam; nam post illam in Hispania solus
supremus Inquisitor talem poenâ relaxa-
re potest, vt dicemus V. Inquisitorum, nu-
20. practic. 4. tract. 7. resolut. 24.

15 Aduerte hic cum Sanstarello de
har. cit. 42. dub. vn. nu. 5. stante Bulla
Clement. VIII. in aliquib. casib. vt in ce-
lebratione, aut confessione audita à non
presbytero, in negatione Trinitatis, di-
nigita-

reconcilia- tur.

Et minori plectitur poenâ. Vt carceris perpetui.

Quarta mitigari potest.

Non tamò omnis rec- ciliatus.

D d d

nigita-

uinitatis Christi, & conceptionis eiusdem à Spiritu sancto, aut eiusdem in nostram redemptionem interitus, aut Virginitatis Deiparæ: item in schismate aut hæresu magistratum seu dominorum temporalium, & spiritualium, etiam veros poenitentes nõ reconciliari. Sed primus casus qui non est hæresis formalis, in Hispania non est in vlu, & secundũ Soulsam, nullus est vsu receptus in Lusitania, *part. 4. tr. 7. ref. 24. §. Notand.*

Præsertim hæresiar-cha Principibus hæresim propinquantibus. 16 Hæresiar-cha, seu dogmatistam signa poenitentia exhibentem, Cõte-*ra. c. 1. num. 70. ex c. ad abolendam, & c. Berengarius, inquit non debere relaxari. Roias de hæ. part. 2. num. 339. debere. Sed Lorca in 2. 2. quæst. 11. art. 4. disp. 47. mem. 5. num. 7. Inquisitorum arbitrio remittit, Qui in hoc sit multum cauti, & si Regibus & Principibus, aut eorũ filius errorores propinare tentauerint, aut poenitentiam in ipso tabulare ostendant, non admittant. Alios verò, si quando admittunt, grauioribus poenis afficiant, præcipuè carcere irremissibili, Puto tamen eum Barbofa *10 m. 13. lib. 5. tit. 2. cap. 5. nu. 5. contra Cantem ubi sup. n. 11. huiusmodi hæreticis poenitentibus non esse denegandam Eucharistiam p. 4. tr. 7. ref. 23.**

Quid, si de listum cõ- fiteatur in tortura. & postea rati- ficati. 17 Sedan, qui delictum in tortura cõ- fiteatur, & postea ratificat, reconcilia- ti debeat: Negatiuè decreuerat Instru- *mentum. Hispal. an. 1484. num. 15. Sed reuocata meritò fuit per Tolet. an. 1561. num. 13. Nam confessio sponte ratificata spontanea est. Ita Simanca *tit. 58. nu. 4. contra Syl. cons. 89. part. 4. tr. 7. ref. 24. §. Non desinam. Sed quid, si confessionem reuocet? Vide V. Inquisitorum, num. 179.**

Quid, si poeniteat in ipso tabula- ta. 18 Quid, si hæreticum poeniteat in ipso tabulato? Instructio Toletana *n. 64. rarò, & cum magna cautela reconcilia- dum, inquit, & Pegna, part. 3. com. 175. iustissimum esse, quod postquam reus è carceribus ductus est, atenta ipsius perfidia, & sera poenitentia, non detur locus misericordia, præsertim cum in eius conuersione sit tam diu laboratũ; tutius tamen esse, misericordiam in ipso quoque tabulato exercere. Vide Decian. *lib. 5. c. 39. n. 3. p. 4. tr. 7. ref. 24. §. Sed restat.**

19 Verum, si in hoc casu hæreticus ad reconciliationem admittitur, perpetuò immutari debet, & si est in aliquo Ordine, degradari, de iure quidem realiter, sed ex consuetudine satis est personalis. Diligentias ab Inquisitoribus adhibendas pro conuersione reorum iuxta Instruct. Tolet. *n. 43. tradit Campegius in annot. ad Zan. de hæ. c. 16. part. 4. tract. 7. ref. 25. Si verò reus conuertatur post sententiam latam & publicatam, rarò, præsertim si curia seculari sit traditus reconciliari debere notat Soula *aph. lib. 2. cit. 34. numer. 8. part. 4. tract. 7. ref. 24. §. Non desinam.**

20 Porro morte plectendus est hæreticus impoenitens, etiam si talis fictione iuris, vt effectus in casu, quo legitimis testibus conuictus de hæresi, illam negaret, quia, qui nõ agnoscit peccatũ suũ, non meretur remissionem, & potius testibus, qui in hoc tribunali diligentissimè examinantur, deq; eorũ vita qualitate, & motiuo strictim inquirunt credendũ sit, quam ipsi reo in facto proprio, Ita contra Boerium, *dec. 341. nu. 4. docet Lorca in 2. 2. disp. 147. n. 20. & obseruat praxis omnium Inquisitorum. Limitandum est tamen in casu quo præsumeretur obliuio, quam Pegna *part. 2. com. 59. putat non præsumi arduis, atrocibus & horrendis, etiam ante longum tempus commissis, nec in solitis & consuetis, quæ delinquentes semper comitantur: in reliquis regulariter præsumi post decennium, part. 4. tr. 7. ref. 25. à fine §. 1.**

21 Et hæc omnia procedunt etiam in confitente diminuto, qui secundũ Cantem *num. 57. non debet relaxari, nisi diminutiones sint multum claræ & constet procedere ex malitia, & requiri etiam consultationem supremi Inquisitoris. Excusari enim potest ex obliuione, vt diximus de negatiuo, & torqueri. Præsumitur autè oblitus, quando tacer complices remotos, & cum quibus rarò conuersatus est: præsertim si confiteatur de consanguineis, & propinquis. Item si confiteatur errorem, & circumstantias principales, & taceat minores. Sic Soula *lib. 4. c. 28. n. 11. & secundum Roias *pa. 2. num.***

Auc dimi- nutus. Nisi vult- que excu- sit obliuio.

num 247. si taceat tempus Freytag verò
quæst. 22. num. 58. relaxari non debere,
inquit, nisi diminutio sit circa errores.
Et Palauus *co. 1. tract. 4. disp. 6. punct. 2. n. 3.*
addit, secundum aliquos non debere re-
laxari ex eo, quòd tacerit complices
quia ex hoc non conuincitur hæresis,
sed fautoria, & ita se practitari audiuis-
se in Tribunali Castellæ, ipse tamen re-
laxandum putat, *part. 4. tract. 7. ref. 25. §.*
Sed affirmatiuam à vers. Diminutus.

Uel lapsus 22 Hæreticus lapsus, iuxta dicta v.
Abiuratio à num. 36. tradi debet curiæ
sæculari, c. ad abolendam §. illos quoque. de
har. Nisi sponte redeat, nullo scilicet
delationis metu ductus, ad Inquisitores
se conferens. Debet tamen prius consu-
li supremi Senatus, vt docet Molina de
iust. *tr. 5. disp. 8. num. 14. ex Instruct. Tol-*
et. an. 1561. num. 66. & ante duos, vel tres
dies per duos, vel tres Ecclesiasticos in
fidei veritate confirmari, Pœnitentiæ, &
Eucharistiæ Sacramentis muniti, & ad
patienter obeundum hortari, p. 4. tr. 7.
ref. 26.

Item hæ-
reticus confes-
sus, aut cõ-
uictus com-
parere recti-
sans.
23 Hæreticus confessus, vel facti e-
uidentia aut legitima testium probatio-
ne conuictus, si se absentet, & legitimè
citatus nõ compareat, tradi etiã debet
curiæ sæculari tamquam impœnitens,
par. 4. tr. 7. ref. 27. Et quamuis illius bona
in alios translata, de rigore iuris seque-
strari non debeant, ait tamẽ Castrus *disp.*
§. punct. 16. §. 3. n. 3. quod si fuga paulo an-
te citationẽ præcessit, & talia bona dis-
cerni possunt, sequestrari debent. Si ve-
rò fugit tunc, cum capi debebat, seque-
strantur bona habita pro derelicto, &
quæ in vxoris, & filiorũ potestate res-
piciuntur. Et si hæc discerni non possunt,
sequestrantur omnia, quæ reperiuntur in
eius domo, quia hæc omnia fugitiui esse
presumuntur. *Ibid. §. Nota etiam, & tr.*
8. ref. 86. §. Sed an. Quamuis aut benignius
sit, quod talis sequestratio fiat à die de-
claratæ contumaciæ, vt tenet Quemada
q. 8. probabilissimũ tamen est, fieri debe-
re à die, in quo dicunt testes hæresim
commisississe. Sic tenet Lessius *lib. 2. c. 29.*
dub. 8. n. 64. & seruatum fuisse inquisitio-
ne Galestæ, approbante supremo Sena-

tu, restatur S. Vincente in manus, *ref. 27.*
cit. §. Sed etiam.

34 Illud verò peculiare est in hæresi, *Hæreticus*
quod, cum alia delicta morte extingua- *etiam de-*
tur, l. defuncto ff. de public. iud. hæreticus *functus.*
etiam post mortem puniri potest. Ita Sã-
darell. de har. c. 27. dub. 1. nu. 12. *part. 2. tr.*
7. ref. 28. initio, Etiam post annos qua-
draginta. Graffius, *dec. li. 2. c. 11. n. 12.* con-
tra Palauum *vbi sup. §. 7. nu. 16. Ibid. §. Sed*
restat. Minimè verò suspectus de hæresi,
c. accusatus. §. si verè, de har. in 6. Et hære-
sis defuncti plene; hoc est duobus testi-
bus legitimis, constare debet. Ita Siman-
ca *tit. 18. n. 12* quidquid contra sentiant
Decianus *lib. 5. c. 37. num. 6. & 9. Ibid. §.*
Aduertant. Si verò plene nõ constet, nec
breui probandũ speretur, absolui debet;
nam superuenientibus postea probatio-
nibus coneludentibus integrari potest
processus, & condemnari. Ita Pegna
part. 3. commun. 92. ibi in fine. §. Si autem
quis moritur pendente processu, tã ce-
tenus pro hæretico damnari potest, qua-
tenus vel seipsum in carcere interemerit
quòd ex conscientia criminis, & impœ-
nitentia factũ præsumitur, vt ait Gun-
dissaluis de har. q. 22. num. 1. aut proba-
tum fuerit, ipsum inforduisse in ex-
communicatione per annum, saltem ex
causa fidei, vt notat Clarus *lib. 1. §. hæresi, Quid, si*
num. 19. ibid. §. Sed nota. In omnibus au- *moriatur*
tem casibus sententiã præcedere debet *pendente*
citatio in personam filiorum, & hære- *processu.*
dum, siue præsentium, siue absentium,
siue certorum, siue incertorum, dando
illis copiam indicatorum & testium, sic
mandat. *Instruct. num. 61. & docet Pegna*
part. 3. comm. 9 Illi autem comparere
possunt per procuratorem. Ita Simanca
tit. 93. n. 3. Imò quilibet è populo defen-
sionem hæretici defuncti suscipere po-
test absque nota fautoria. Ita etiam Si-
manca in *ench. tit. 62. num. 3. Ibid. §. Notan-*
dum est tamen hic, quòd.

25 Pœna verò hæretici defuncti da-
rò status
plex est, statux eius, & ossium si ab aliis
separari possunt cõbustio, iuxta Fatina. *ossium*
cõbustio-
ciũ *quæst. 197. n. 92.* & confiscatio bono-
rum, *part. 4. tract. 7. ref. 27.* initio, vt si *ne, & pu-*
blicatione
est hæreticus sine tergiversatione *bonorum,*
priuan-

privandus est Ecclesiastica sepultura par. 9. tr. 8. ref. 1. Quæ etiam si sint Hæreticorum viuorum, & etiam si fisco seculari applicari debeant, non præscribuntur, nisi post annos 40. iuxta ius canonicum in c. fin. de præscrip. in 6. Sic contra Barpenãte, no. 2. n. 8. ubi conditiones ad talẽ præscriptionem requisitæ recent. Ibid. §. Notandum est tamen hic obiter, Dum tamen causa hæretici defuncti agitur, bona non sequestrantur, quia possessores non debent illis privari in causa dubia. Ita Instruct. Tolet. ann. 1561. n. 87. Ibid. in fine. §. 1. tr. 18. ref. 86. §. Notandum.

Ad hæreticos eadem dicitur appellatio. Aut querela coram superiore de sanctia iniustia.

16. Hæreticus an. & ad quem appellare possit, vide v. Appellatio, num. 3. Et 12. Certè Carrera de har. num. 130. contra Roias sing. 19. num. 5. probat, hæreticum non solum appellare, sed nec conquiri posse coram superiore, vt sententia, quam iniustam esse præcendit, reuocetur, quod non solet regulariter interdici, quoties interdicitur appellatio, par. 4. tract. 3. ref. 32. §. Sed pro coronide.

HÆRETICORVM FILII.

Hæreticorum filij non possunt esse iudices. Iurares, &c. Nec Notares, Barbitonfores, &c.

27. Hæreticorum filij ex c. quicumque, & c. statutum, de har. in 6. efficiuntur inhabiles ad officia publica, qualia pro hac re Instruct. Vallisoler. ann. 1488. num. 6. esse inquit non solum officium Iudicis, Iurati, Prætoris, & Firij, Medicum, imò etiam barbitonforis, & economi, mercatoris, tabernarij, exactoris reddituum, &c. Et quãdo in hoc casu dubitantur, an aliquod officium dicatur publicum, Inquisitori, vel ipsi, & Episcopo simul incumbit declarare. Ita Pegna par. 3. com. 8. Ex quibus à fortiori sequitur, filios hæreticorum inhabiles esse ipso iure ad beneficia vt docet Ricciullus de iur. pers. lib. 5. c. 29. n. 2. et c. 2. de har. in 6. & ad pensiones, vt docet Garcias so. 2. par. 11. c. 10. §. 2. num. 74. par. 4. tract. 8. ref. 73.

Privantur quoque beneficiis ob-

28. Imò privantur eo ipso, beneficiis obrentis post parentum hæresim. Obrentis autem ante, non privantur, quia

hæresim in nullo iure exprimitur, & sentis post sic determinauit Clem. VIII. consultis Cardinalibus S. Officij. apud Ricciull. ubi sup. docentque DD. communiter cū Zecchio tom. 1. tit. de fide. c. 11. nu. 10. Nec aliud Inquisitores determinant, dum in sententia efficiunt inhabiles ad tenendum, & possidendum dignitates, & c. p. 4. tr. 8. ref. 76.

29. Porro dictis pœnis afficiuntur Etiam sint omnes hæreticorum filij naturales, et spurij. iam spurij. Ita Surdus conf. 386. num. 6. Et nati an. Ibid. §. Nota etiam. Et iam ante ipsorum hæresim nati: quia nõ puniuntur ob delictum proprium, sed parentum, in quorum supplicium, l. quisquis. C. ad leg. Jul. maiest. cit. §. credentes, de har. in 6. qui multo acerbius ferunt suos filios adultos sepe etiam bonis ditatos, & in dignitate constitutos, sua culpa ab eo gradu deici, quam infantes, quos etiam possunt nullos habere. Ita Barbosa tom. 3. lib. 5. tit. 3. c. 15. n. 3. contra Sanchez in sum. tom. 1. lib. 2. c. 27. n. 14. part. 4. tract. 8. ref. 74. An etiam dictis pœnis subiaccant filij adoptiui, vide Ricciull. ubi sup. c. 30. Ibid. ref. 76. in fine.

30. Nec opus est, quod has pœnas afficeret filios, explicetur in sententia, nam eo ipso, statim ac confessione legitima, vel facti quod parente evidentiã parentes hæresim commissit, res de hæse conuincuntur, illas incurrunt. Ita res sunt Sanctarellus de har. c. 34. dub. 2. num. 13. consilij. Ibid. §. Notandum Nec obstat, quod catholici & pœnitentes moriantur, nam in cap. statutum, tunc solum à prædictis pœnis excusantur, quando parentes emendati, Ecclesie vnitati incorporantur, quod contingit, cum per absolutionem iudicam & solemnem ad pœnitentiam admittuntur, & non traduntur brachio seculari. Ita Geminianus in hunc textum, cum enim brachio seculari traditi conuertuntur, Ecclesia illis audientiã denegat, iuxta cap. super eo de har. & quamuis sacramentaliter absoluantur, illa absolutio non valet pro foro externo. Ita Decianus lib. 3. c. 56. num. 7. & alij contra Surdum conf. 346. num. 24. p. 4. tr. 8. ref. 75.

31. Verum pœnas supradictas non incurrit filij aut nepotes testium falsorum, puniuntur.